

CUPRINS

Personajele	4
Tess d'Urberville	7
Mergi mai departe	55

PERSONAJELE

Tess Durbeyfield

Tess este o fată simplă de la țară. Va rezista presiunilor la care o supune Alec? Își va găsi în cele din urmă fericirea ca soție a lui Angel?

Angel Clare

Angel e un visător care se îndrăgostește de Tess, însă o va mai iubi și după ce ea îi va spune adevărul?

Alec d'Urberville

Și Alec o dorește pe Tess, însă el va profita de tinerețea și de inocența ei. Cât de departe va merge pentru a o cuceri?

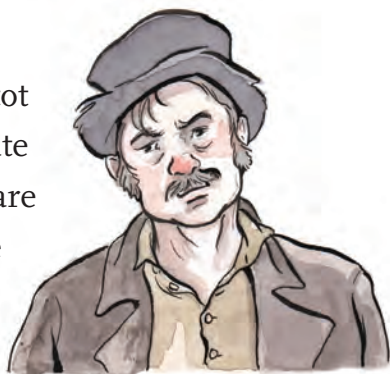
Doamna Durbeyfield

Mama lui Tess duce povara unei familii mari și sărace. Va reuși s-o convingă pe Tess să se pună în pericol pentru a-și ajuta familia?

John Durbeyfield

Tatăl lui Tess este mai tot timpul beat și nu își poate întreține familia. Oare prosteasca sa mândrie că este de origine nobilă o va duce pe Tess la pierzanie?

TESS D'URBERVILLE

Era ziua de Întâi Mai în Valea Blackmore. Soarele de primăvară strălucea deasupra alaiului de fete din satul Marlott, în rochiile lor albe, fiecare purtând un buchetel de flori colilii proaspăt culese. Tess Durbeyfield se opri când își văzu tatăl, pe John, dus într-o trăsură de o fată vânjoasă, cu păr cârlionțat, servitoare la han. Tatăl băuse din nou și cânta. „Am la Kingsbere strămoși o mie, cavaleri de seamă ce zac în sicrie.“¹

Tess roși de rușine când fetele din jurul ei începură să chicotească.

— E doar obosit, asta-i tot, încercă ea să-l scuze. Și îl duce altcineva acasă pentru că azi calul nostru trebuie să se odihnească.

— Domnul să te aibă în pază, Tess. Adevărul e că s-a cam întrecut cu băutura.

¹ Traducerea versurilor a fost preluată din Thomas Hardy, *Tess d'Urberville*, Biblioteca pentru toți, București, 1964 (trad. Catinca Ralea și Eugenia Cîncea).

— Nu mai merg cu voi dacă aveți de gând să râdeți de el.

Fetele porniră mai departe. Tess își veni în fire și le prinse din urmă. Când ajunseră pe pajiște, era din nou veselă și dornică de dans.

Tess era mlădioasă și frumoasă, o fetișcană pe cale de a deveni femeie. Când s-a prins alături de celelalte fete într-un dans energic, trei flăcăi se opriră din drum pentru a le privi. Cel mai tânăr dintre ei, cu o ținută oarecum neîngrijită, își lăsă bastonul la pământ și înaintă spre ele șovăitor.

— Angel, ce ai de gând să faci? întrebă cel mai vârstnic.

— Mă duc să dansez. Hai cu toții! Doar un minut sau două.

— Să dansăm în văzul lumii cu niște țărăncuțe? spuse primul. Și dacă ne recunoaște careva? În plus, trebuie să ajungem la Stourcastle.

— Luați-o înainte. Vă ajung din urmă în cinci minute.

Ceilalți plecară, iar Angel Clare a dansat – dar nu cu Tess. O observă abia când se pregătea să plece. Și văzu cât este de frumoasă. A crezut că citește dezamăgire pe chipul ei blând și expresiv. Oare pentru că nu o invitase la dans? Acum îi părea rău și lui, dar era prea târziu. Prietenii îl așteptau, Angel trebuia să plece.

Tess intră în tristețea de nedescris a casei părintești. O singură lumânare gălbuie lumina încăperea. Mama ei îngâna un cântec, încercând să-și țină echilibrul într-un picior lângă vană;

cu celălalt picior balansa leagănul bebelușului. Tălpile curbate aveau lemnul atât de tocit, încât pătucul se clătina dintr-o parte într-alta, zdruncinând pruncul.

Ceilalți copii se strânseseră în jurul mamei, dar aceasta se uita numai la Tess.

— Lasă că mă ocup eu de leagăn, spuse Tess, simțindu-se vinovată pentru că-și lăsase mama singură atâta vreme.

— Mă bucur că te-ai întors. Trebuie să plec ca să-l aduc pe taică-tu. Dar mai întâi – și îi făcu semn lui Tess să se apropie –, am niște vești bune pentru tine.

— De asta făcea tata atâta zarvă pe drum? Îmi venea să intru în pământ de rușine.

— Asta-i numai o părticică din toată tărașenia, Tess. Am aflat că ne înrudim cu cea mai nobilă familie din ținut. Vicarul i-a spus lui taică-tu. Se pare că numele nostru adevărat este d'Urberville, nu Durbeyfield! De-asta taică-tu a venit acasă în caleașcă.

— Și-o să ne fie mai bine, mamă?

— Normal că da! O să-ți poți lua un soț bogat!

— Nu prea cred. Și tata unde e acum?

— S-a dus iar la han, să-și refacă forțele înainte să meargă cu stupii la târg – o să plece la noapte.

— Și își adună puterile la tavernă! izbucni Tess, cu lacrimi în ochi. Și tu ai fost de acord?

— Nu tocmai.

— Mă duc eu să-l aduc.

— Ba nu. Tu stai acasă și ai grijă de micuți.

Mama lui Tess avea deja haina pregătită pe scaun. Era evident că abia aștepta să iasă.

Se făcuse târziu. Tess îi duse la culcare pe copiii mai mici, apoi rămase să se uite pe geam după părinții ei, îngrijorată. Îl trimisese pe frățiorul său Abraham după ei, dar nu apăruse niciunul. După încă o jumătate de oră, încuie ușa și se duse ea însăși să-i caute.

Îl găsi pe tată mult prea beat pentru a conduce căruța până la târg, iar pe mamă cam în aceeași stare. Disperată, dar decisă, Tess le spuse:

— Cred că pot să conduc singură căruța, iar Abraham poate să vină cu mine și să mă ajute.

Îl înhămă pe Prinț, bătrânul lor cal, la căruța șubredă a familiei și o porniră la drum.

— Nu te bucuri că vom fi nobili? o întrebă Abraham.

— Ce prostii au mai îndrugat? dori ea să știe.

— Că o să te măriți cu un nobil plin de bani. Că la Trantridge stau unii din familia d'Urberville, o doamnă bogată cu fiul ei, și ea o să-ți găsească un gentleman.

— Gata, nu mai spune prostii, îl opri Tess. Uită-te la stele, Abraham. Unele sunt strălucitoare și fără de pată, dar aceea pe care locuim noi pare putredă.

Abraham o privi somnoros.

— Dacă am fi nimerit una dintre cele strălucitoare, poate că tata nu s-ar mai duce la cârciumă și tu n-ar mai trebui să găsești un gentleman bogat cu care să te căsătorești.

Apoi Abraham adormi, iar Tess ațipi și ea, legănată de murmurul roților și mângâiată de strălucirea stelelor.

Tess fu trezită de o zdruncinătură. Căruța se opri. Fata auzi un geamăt surd, urmat de un strigăt. Felinarul căruței se stinsese de mult, dar un altul îi strălucea în față, mult mai puternic decât felinarul lor. Își dădu seama că se întâmplase ceva cumplit.